

6th August 1963] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

மாதங்களாகவே நடைபெற்று வருகிறது. ஆகவே, அங்கத்தினர் ஒரு ஷார்ட் நோட்டீஸ் கேள்வி போட்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Has the hon. Member got anything more to say ?

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I do not want to say anything more. I shall give notice of a short notice question, as suggested by the Hon. Minister.

MR. SPEAKER : The matter has been before the House for a long time and nothing has happened recently. So this adjournment motion is out of order.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I am not pressing the motion.

MR. SPEAKER : So, the hon. Member is withdrawing it. The hon. Member did not say like that.

V.—PRIVILEGE MATTER *re* PROROGATION OF THE ASSEMBLY :
FROM 6TH JUNE 1963.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram, has given notice of a Privilege matter. Let the hon. Member read it.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, with your permission, I beg to raise the following matter of privilege :

The action of the Hon. the Leader of the House and the Hon. Chief Minister in advising the Governor to prorogue the last session of the Assembly with effect from 6th June 1963 amounts to interference with the sovereignty of this House and an encroachment on the powers of the Speaker.

The Hon. Speaker was pleased to fix the meeting of the Assembly for 24th July 1963 and this decision was communicated to all the Members on 25th May 1963 [Vide D.O. No. 7635/63-1, M.L. (B), dated 25th May 1963]. Subsequent to this, the notification contained in G.O. Ms. No. 28, dated 6th June 1963 was communicated to the Members, according to which the session has been prorogued with effect from 6th June 1963. The notification for summoning the Assembly on 6th August 1963 was issued only on 4th July 1963.

This prorogation has the effect of deferring the meeting of the Assembly by two weeks, setting at nought the decision of the Hon. Speaker to call the meeting for an earlier date.

Usually, prorogation is made only at the close of a session and not when it is open. During a session the power to fix the meeting or adjourn the meeting is vested with the Hon. Speaker

[Sri M. Kalyanasudaram]

[6th August 1963]

and the House. It is extraordinary to prorogue the session after the Hon. Speaker has announced the date, especially when there is a lot of business to be done.

No doubt powers are vested with the Governor to prorogue a session at any stage. But powers are not exercised because powers are there. Certainly these extraordinary powers could be used for the purpose of accelerating the meeting of the Assembly but not to defer.

For the reasons stated above, I hold that the advice tendered to the Governor by the Executive, has been made in utter disregard of the sovereignty of this House and independence of the Hon. Speaker.

As the matter involves a very vital question concerning the privilege of the House, kindly permit me to move that the matter be referred to the Committee of Privileges. Further I want to make a submission. I am sorry I am compelled to raise this matter. I am only anxious that the Executive should not interfere with the programme of this House, just to suit their convenience. I am not criticising the action of the Governor. He has certainly got the powers. My criticism would not amount to a criticism of the action of the Governor. My criticism is against the Executive which has advised the Governor to take such a course. In this particular case the Assembly was adjourned, if I remember right, on 31st March 1963 or 1st April 1963. Four months have passed since then. There are a lot of business to be done. If the Executive has intervened to fix an earlier date for the meeting of the Assembly, I can understand that. Even the Executive must be anxious to convene the Assembly as frequently as possible. If you will kindly review the records, it would be found that our Assembly is one of the Assemblies in India which has met for only as few a number of days as possible. I want the Assembly to meet for as large a number of days as possible so that we can have elaborate discussion on all important subjects. What I find now-a-days is that Ministers do not come to the Assembly but go to the public, through the Press and Seminars, on all questions of policy—even in matters pertaining to education. They go first to the people, through public meetings, through the press and treat this Assembly as a sort of advisory body, to apply their mind to the questions raised only after everybody has talked about it. What I say is: "This House is Supreme." Democracy can be exercised only through the elected representatives and not by one party alone expressing its views keeping others in utter darkness. We are not able to express our opinions simultaneously along with the Ruling Party. That is our handicap. Even though I was behind the high walls of the prison, I have been watching closely what has been happening. What has happened to our education policy has pained me very much. This House should be taken into confidence first.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Which education policy?

6th August 1963]

SRI M. KALYANASUNDARAM: It was announced in August last year and it was brought for discussion in the Assembly only in March of this year. Hon. Ministers are not announcing the policy in their own names. Some spokesman of Government gives out some opinions.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இது ப்ரிவிலெஜ் விஷயம். இதைப் பற்றி மாத்திரம் பேசலாம்.

MR. SPEAKER: We cannot question the authority of the Governor in proroguing the House.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I am not questioning the powers of the Governor. He has got powers. I concede that. I am only stating that the powers should be exercised to help the House function more efficiently and do its duty properly. That is my submission.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உரிமைப் பிரச்சனையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அது லீடர் ஆஃப் தி ஹவுஸ், முதல் அமைச்சர் ஆகிய இருவர் பேரிலும் அவர்கள் உரிமையை மீறி நடந்து கொண்டார்கள் என்பது. அது எதைப்பற்றி என்றால் கவர்னர் அவர்கள் இந்தச் சட்ட மன்றத்தைப் புரோரோக் செய்தது பற்றி. இது கவர்னர் மீது உரிமைப் பிரச்சனை. மறைமுகமாக யாரோ அவருக்கு அட்வைஸ் செய்தார்கள் என்று சொன்னாலும் இந்த உரிமைப் பிரச்சனை கவர்னர் மீது தான். யாரோ அட்வைஸ் செய்தார்கள், கவர்னர் கான்ஸ்டிடியூஷனல் கவர்னர் தான் என்று மறைமுகமாக கவர்னர் மீது தான் இந்த உரிமைப் பிரச்சனை. அது முறையல்ல. அது மட்டுமல்ல. நான் இந்த மன்றத்திற்கு எடுத்துக்கூற வேண்டியதில்லை—இந்தச் சபையைப் புரோரோக் செய்வதாக இருந்தால் கவர்னர் மாதிரி கனம் சபாநாயகர் அவர்களும் கலந்து ஆலோசிக்கப்படுகிறார். அவருக்குத் தெரியாமல் செய்யப்படுவதல்ல. ஆகையால் கனம் சபாநாயகரையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம், கவர்னரைச் சேர்த்துக் கொள்வது மாதிரி. ஆனால், நடைபெற்றது என்ன? நான் சபைக் காரியதரிசி அவர்களை அப்போதைக்கப்போது கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன் என்பது தங்களுக்குத் தெரியும். என்னென்ன பிஸினஸ் இருக்கிறது, எப்போது வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு இருந்தேன். அவர், பிஸினஸ் அதிகமாக இன்னும் தயாராகவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொண்டிருந்தார். அதற்குப் பிறகு தங்களைக் கலந்து ஜூலை 24-ம் தேதி என்று நாள் குறிப்பிடப்பட்டது. அப்போது செலக்ட் கமிட்டியில் விவாதத்திலே இருந்த சில மசோதாக்கள் பூர்த்தியாகி அது தயாரிக்கப்பட்டு விடும் என்றும் அது தான் முக்கியமான பிஸினஸ் என்றும் எதிர்பார்த்து சட்டசபைக் கூட்டம் 24-ம் தேதி என்று போட்டோம். பின்னால் செலக்ட் கமிட்டி அதனைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியாது, இன்னும் கொஞ்ச நாள் ஆகும் என்று அறிந்து ஆகஸ்ட் மாதம் 6-ம் தேதி வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று தங்களோடு கலந்து முடிவு செய்யப்பட்டது. பின்னால் இந்த மன்றம் வேறு காரணத்தை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[6th August 1963]

யொட்டி புரோரோக் செய்யப்பட்டது. ஆகையால் இதில் உரிமைப் பிரச்சனை ஒன்றும் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களைக் கலந்து கொண்டதால் மட்டும் நிலைமை மாறி விடாது. சபாநாயகரே எப்போதும் தாராள மனப்பான்மையுடன் தான் இருப்பார்கள்.

MR. SPEAKER: That is a weakness.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: சபாநாயகர் பெயரைச் சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ளச் சொல்லவில்லை. இதிலே உரிமைப் பிரச்சனை இல்லை என்று நான் சொல்லுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் என்ன பேசவேண்டியிருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: நான் பேசவேண்டுமா, வேண்டாமா என்று தீர்மானிப்பதைச் சபாநாயகர் கையில் விட்டு வைக்கலாம். நான் உரிமைப் பிரச்சனை இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறேன். அவையின் முதல்வர் என்ற முறையில் 'உரிமைப் பிரச்சனை இல்லை' என்று எதிர் வாதாட அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதன் மீது முடிவு செய்வது சபாநாயகர் கையில் இருக்கிறது. ஆகையால் நான் சொல்லுவதற்கும் சந்தர்ப்பம் உண்டு என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் கவர்னர் மீது குறை சொல்லவில்லை. நம் அரசியல் சட்டப் படி முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய முன் யோசனை இன்றி கவர்னர் எந்த உத்தரவையும் பிறப்பிக்க முடியாது. கவர்னர் அவர்களுடைய அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கக் கூடியவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் ஆளும் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் தான். ஆகையால் தான் அவர்கள் பேரில் தானே கொண்டுவர முடியும் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இது மிகவும் முக்கியமானது. இப்போது இல்லாவிட்டாலும் எதிர்கால நடவடிக்கைக்கு இது பயன் அளிப்பதாக இருக்கும். நாம் இங்கே பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டரி சம்பிரதாயத்தைப் பின்பற்றுகிறோம். அங்கு எப்படியிருக்கிறது என்றால் எப்படி சபையை ஒத்திப் போடலாம், ஒத்திப் போடுவதற்கு முறை என்ன என்று சட்டப்படி இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கே இந்த விஷயங்களுக்குச் சட்டம் செய்யப் படவில்லை. அதைப்பற்றி விதிகளிலும் இடம் இல்லை. இஷ்டப்படி செய்ய சந்தர்ப்பம் அளிக்கும் காரணத்தினால் இதைப் பற்றி ஒரு கமிட்டி பரிசீலித்துச் சட்டம் தேவை என்றால் சட்டமோ அல்லது விதிகளோ மாற்றினால் போதும் என்றால் விதிகளை மாற்றவோ சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று இந்த உரிமைப் பிரச்சனையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். யார் மீதும் குற்றம் கண்டுபிடிக்கவோ, அல்லது கண்டிக்கவோ நான் இதைக் கொண்டுவரவில்லை. இந்தச் சபை நடவடிக்கை மேலும் நல்ல முறையில் நடைபெறவேண்டுமென்று தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: I will give my ruling tomorrow.